

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 22/03/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 73

Hòa Thượng hỏi: “**Vì sao chúng ta nhiều người chưa tin chánh pháp?**”. Chúng ta chưa tin chánh pháp bởi vì kiến giải của chúng ta chưa viên dung. Nếu chúng ta có kiến giải viên dung thì chúng ta sẽ đầy đủ niềm tin vào chánh pháp. Chúng ta không dễ tìm được chánh pháp. Tôi gặp rất nhiều người bị tổn hại bởi những người mạo danh Phật pháp. Trên Kinh Phật nói: “**Thời kỳ Mạt pháp tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng**”. Chúng ta càng tiếp cận chánh pháp thì chúng ta càng cảm thấy an lạc, hạnh phúc. Nếu chúng ta gặp phải tà pháp thì chúng ta sẽ luôn cảm thấy phiền não, chúng ta sẽ bị lừa cả tình và tiền.

Hôm trước, có hai cô giáo trong hệ thống nghe theo sự chiêu dụ của một số người nên bị mất cả tình và tiền. Hệ thống của chúng ta tổ chức các lớp học đều miễn phí nhưng ở đó, các cô học đều phải đóng tiền. Tôi hỏi mọi người, hai cô đó bị mất bao nhiêu tiền để chúng ta hỗ trợ. Mọi người nói, số tiền các cô mất không nhiều nhưng gia đình của các cô đều rất nghèo. Khi chúng ta tổ chức tri ân, những nhóm người đã từng lừa các cô giáo này cũng đến than gia, chắc họ muốn làm theo mô hình của chúng ta. Tôi nói, nếu họ làm đúng như mô hình của chúng ta thì chúng ta sẽ nhường cho họ làm, chúng ta đi làm việc khác. Chúng ta chân thật phát tâm, xả mình vì người phục vụ. Chúng ta chưa từng vận động ủng hộ mà mọi người nhau cùng góp công, góp sức làm. Tôi chưa từng lập tài khoản Facebook, Zalo nếu trên mạng xã hội Facebook, Zalo có tên tôi thì đó là tài khoản giả mạo.

Câu hỏi của Hòa Thượng đơn giản nhưng rất sâu sắc, giúp chúng ta phản ánh tâm cảnh của người tu học trong thời hiện đại. Chánh pháp dạy chúng ta nỗ lực tự làm không cầu xin. Chúng ta chỉ làm bằng tâm chân thành, cố gắng góp công, góp sức làm, chúng ta đang thuê mặt bằng để mở trường. Đây là chúng ta chân thật nghe lời, thật làm.

Chúng ta quán sát xem chúng ta đã thật tin chưa? Chúng ta còn có tâm mong cầu là chúng ta chưa thật tin. Chúng ta thật làm thì đó mới là chúng ta thật tin. Nhà Phật nói: “**Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác**”. Phật Bồ Tát chỉ thành tựu việc tốt, không thành tựu việc xấu cho người. Tâm chúng ta còn tham cầu, còn “*danh vọng lợi dưỡng*” mà các Ngài thoả mãn cho chúng ta thì sẽ làm hỏng tâm của chúng ta. Thí dụ, chúng ta mong cầu mua trường hai chục tỷ, sau đó, chúng ta sẽ lại khởi lên tâm mong cầu mua trường năm chục tỷ, hàng trăm tỷ. Có người nói với tôi, nếu họ trúng số thì họ sẽ mua trường ngay. Chúng ta phải thật làm bằng thực lực của chính mình.

Thánh Hiền, Phật Bồ Tát dạy chúng ta một cách viên giải, chu đáo, vẹn toàn, giúp chúng ta thoát khỏi sinh tử, thăng đến thành Phật. Chúng ta làm việc giúp chúng sanh đây là chúng ta từ bi xuất phương tiện. Chúng ta làm mà không làm, không làm mà làm. Chúng ta làm nhưng trong tâm chúng ta không lưu lại. Tâm chúng ta chỉ ngày ngày nghĩ đến Phật. Tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta có tương ưng với Phật không?

Bồn phận, trách nhiệm của chúng ta là làm được việc lợi ích cho người đây là chúng ta báo ân Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, Cha Mẹ, những người thành toàn cho chúng ta. Tôi đã đứng trên sân khấu của Trung tâm hội nghị Quốc gia ba lần, sau buổi lễ tôi đã quên hết mọi việc. Tôi phải cố quên. Phạm phu chúng ta đều thích được khen, không thích bị chê, thích ảo danh ảo vọng, chúng ta tìm nơi để chúng ta tránh được sự khen chê thì đây là chúng ta biết bảo vệ chính mình. Tôi đến những vườn rau làm việc một cách cật lực là cách để tôi quên đi ảo danh, ảo vọng.

Hòa Thượng cả cuộc đời làm ra biểu pháp viên mãn như vậy nhưng chúng ta vẫn không tin chánh pháp, chúng ta vẫn thích sống trong ảo danh, ảo vọng. Chúng ta không tin vì chúng ta chưa thật hiểu. Có những người hiểu nhưng không thật làm nên họ cũng không tin. Đây là *“hữu giải vô hành”*. Chúng ta hiểu nhưng chúng ta không làm thì chúng ta tăng thêm tà kiến. Chúng ta làm mà chúng ta không hiểu thì chúng ta sẽ tăng thêm vô minh. Người thế gian nói: *“Nhiệt tình cộng ngu đốt thành phá hoại”*.

Hòa Thượng nói: *“Người xưa một ngày nghe Kinh 8 giờ, niệm Phật 8 giờ, đây là cách người xưa bảo vệ thân tâm của chính mình”*. Các Ngài không có thời gian sống trong ảo danh, ảo vọng. Hiện tại, tôi làm việc từ 8 giờ đến 14 giờ, đó là cách tôi giữ tâm, làm việc có ích cho người.

Hòa Thượng nói: *“Ngày trước, người tu hành năm năm đầu không nghe Kinh, không tham cứu giáo lý. Hiện tại, sư phụ khuyến khích nghe Kinh, tham cứu giáo lý, đây là hy vọng giúp chúng ta tiến bộ nhanh một chút. Một ngày có 24 giờ, chúng ta có 12 giờ đọc Kinh niệm Phật, 2 giờ là tham cứu, thảo luận, đây là giải hành cùng tiến. Người sơ học lấy đọc Kinh bồi dưỡng tâm thanh tịnh là chủ yếu. Sau khi công phu đã thuần thục thì tham cứu giáo lý, lý giải sẽ càng mạnh mẽ, khi đã hiểu sâu hơn thì chân thật thực hành. Cho nên việc của lão tu và những người sơ học hoàn toàn không giống nhau”*.

Ngày nay, chúng ta không có may mắn một ngày nghe Kinh được 12 tiếng, chúng ta mở máy Mp3 nhưng tâm chúng ta vẫn vọng động, chúng ta rất khó nhiếp tâm. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh như làm rau, làm đậu giúp chúng ta giảm bớt vọng tưởng, khi chúng ta làm việc, chúng ta nên bật máy nghe pháp xung quanh chúng ta để chúng ta luôn được nghe pháp. Chúng ta nghe pháp, nghe niệm Phật để chúng ta bỏ khuyết. Chúng ta không có thành tựu như người xưa vì người xưa mỗi ngày có 8 giờ nghe pháp, 8 giờ niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Mục đích của nghe Kinh, nghe pháp thứ nhất là mong muốn chúng ta thấu rõ nghĩa lý của Kinh điển, thứ hai là chúng ta phải nắm rõ phương pháp tu học. Chúng ta vận dụng giáo huấn của Kinh điển trong gia đình, trong xã hội, trong cuộc sống thường ngày thì đây là chúng ta chân thật tu hành, chân thật có thọ dụng”**. Chúng ta tu học trong cuộc sống thường ngày, khi chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, chúng ta phải vận dụng giáo huấn của Kinh điển. Chúng ta phải luôn phản tỉnh, khi chúng ta vừa khởi niệm **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”** thì chúng ta phải nhận ra.

Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy chúng ta: **“Cha Mẹ lỗi khuyên thay đổi. Mặt ta vui lời ta dịu”**. Chúng ta phải nhìn nhau để cùng giúp nhau cùng phản tỉnh. Những người đi quanh tôi vẫn luôn dùng Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền để **“soi”** tôi. Chúng ta tu hành cần đồng tham, đạo hữu để cùng nhau tu hành, làm lợi ích chúng sanh và bảo hộ cho nhau.

Người xưa nói: **“Nhân phi Thánh Hiền mạc năng vô quá”**. Chúng ta không phải là Thánh Hiền, chúng ta không thể không mắc lỗi. Chúng ta không phản tỉnh một giây, một phút thì chúng ta đã rơi vào lưới của Ma danh, Ma lợi. Chúng ta học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải vận dụng những lời giáo huấn mọi lúc, mọi nơi, ngay trong cuộc sống thường ngày. Trong các tập khí của chúng ta, tập khí **“danh vọng lợi dưỡng”** là vô cùng đáng sợ. Chúng ta đang sống trong đỉnh cao danh vọng, lợi dưỡng mà chúng ta trở về cuộc sống như một người bình thường thì chúng ta sẽ cảm thấy rất khó sống, mọi người sẽ luôn dèm pha chúng ta. Người xưa kể câu chuyện về Tần Cối, một vị tể tướng dưới thời Nam Tống, của Trung Quốc, ông bị hậu thế đánh giá là gian thần, sau khi Tần Cối mất đi, không ai muốn lấy tên là Cối, nhiều người đổi họ vì không muốn có họ giống ông ta, nơi chôn Tần Cối bị người đời ném đá, ném chất dơ bẩn và bị nguyện rửa.

Người xưa nói, trừ khi chúng ta không làm còn nếu chúng ta đã làm thì mọi người đều sẽ biết. Những điều chúng ta đã làm đều đã lưu lại A-lại-da-thức của chúng ta. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng, chúng ta chỉ làm theo lời của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta sẽ không sai. Trong **“Thái Thượng Cảm ứng thiên”** dạy chúng ta: **“Nhà làm nhiều việc thiện ắt dư thừa niềm vui, nhà làm nhiều việc ác ắt dư thừa việc xấu”**. Chúng ta đã làm việc gì thì chúng ta không thể xoá được việc đó trong tâm chính chúng ta.

Gần đây, khi tôi trở về Tổ Đình Phước Hậu, tôi được đọc lại câu của Hòa Thượng Thiện Hoa: **“Phàm làm việc gì phải nhớ kỹ hậu quả”**. Đây là lời cảnh tỉnh thế nhân nhưng rất ít người có thể hiểu thấu vì người ngày nay luôn chìm đắm trong lợi. Người xưa nói, con người rất dễ đổ gục bởi **“danh vọng lợi dưỡng”**. Chúng ta chiến đấu với tập khí, phiền não giống như người chiến sĩ chiến đấu ngoài sa trường. Có những người sắp có được thành tựu thì bị đổ vỡ.

Phật dạy chúng ta đoạn trừ tham chứ không phải là thay đổi đối tượng tham. Chúng ta phải đoạn trừ tập khí tham không để nó có cơ hội manh nha khởi lên. Chúng ta cắt đứt được gốc tham thì các tập khí khác sẽ không khởi tác dụng. Chúng ta nghe lời, thật làm thì chúng ta nhất định sẽ không sai. Nếu chúng ta làm theo lời Phật Bồ Tát 99%, nhưng có 1% là làm theo ý của chúng ta thì chúng ta đã sai. Ngài Lý Bình Nam nói, một giọt độc được rơi vào bát sữa đề hồ thì bát sữa đề hồ đó cũng trở thành độc được. Ban đầu, chúng ta làm chưa giống lời dạy của Hòa Thượng, của Phật Bồ Tát nhưng chúng ta làm dần dần sẽ giống, chúng ta nhất định không được thêm, bớt vào lời dạy của các Ngài!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!